BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. birželio 1 d.*

„Bendra žemės ūkio politika — Tiesioginės išmokos — Papildomi kriterijai, kurie taikomi ekologiniu požiūriu svarbioms vietovėms, apželdintoms trumpos rotacijos želdiniais — Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 639/2014 45 straipsnio 8 dalis — Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 46 straipsnio 9 dalies a punktas — Piktnaudžiavimas įgaliojimais — Teisinis saugumas — Nediskriminavimas — Teisėti lūkesčiai — Nuosavybės teisė — Pareiga motyvuoti“

Byloje T-662/14

Vengrija, atstovaujama M. Fehér ir G. Koós,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą H. Kranenborg, A. Sipos ir G. von Rintelen,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 639/2014, kuriuo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir iš dalies keičiamas to reglamento X priedas (OL L 181, 2014, p. 1), 45 straipsnio 8 dalies pirmą sakinį tiek, kiek tai susiję su dalimi, kurioje numatyta: „savo sąrašą valstybės narės sudaro remdamosi pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 2 dalies c punktą nustatytu sąrašu, iš jo pasirinkdamos rūšis, kurios yra tinkamiausios ekologiniu [požiūriu], taigi nesirinkdamos akivaizdžiai nevietinių rūšių“,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Prek, teisėjai I. Labucka ir V. Kreuschitz (pranešėjas),

posėdžio sekretorė S. Bukšek Tomac, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. gruodžio 2 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vengrų.

Sprendimą[1] [1]

Ginčo aplinkybės

1 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013, p. 608, toliau – Pagrindinis reglamentas), nustato naują teisinį tiesioginės paramos, kuri buvo suteikta įgyvendinant bendrą žemės ūkio politiką, pagrindą (BŽŪP).

2 Vienas iš naujosios BŽŪP, kaip ji iš naujo apibrėžta Pagrindiniame reglamente, tikslų – aplinkosauginio veiksmingumo didinimas, tiesiogines išmokas privalomai susiejant su „žalinimo“ komponentu, kuriuo taip visoje Europos Sąjungoje bus remiama klimatui ir aplinkai naudinga žemės ūkio praktika. Tuo tikslu valstybės narės dalį savo tiesioginių išmokų nacionalinių viršutinių ribų turėtų panaudoti metinei išmokai, kuri kaip priedas prie bazinės išmokos būtų skiriama už privalomą praktiką, kurios turėtų laikytis ūkininkai, visų pirma siekdami prisidėti prie klimato ir aplinkos politikos tikslų, ir kuria galima atsižvelgti į vidaus konvergenciją valstybėje narėje arba regione. Viena iš šių praktikų, kuri turėtų būti taikoma visam naudojimo reikalavimus atitinkančiam valdos plotui, yra ekologiniu požiūriu svarbių vietovių sukūrimas (Pagrindinio reglamento 37 konstatuojamoji dalis). Šie plotai turėtų būti nustatomi visų pirma siekiant apsaugoti ir gerinti ūkių biologinę įvairovę (Pagrindinio reglamento 44 konstatuojamoji dalis).

3 Pagrindiniame reglamente numatyta, kad jei valdos ariamoji žemė užima daugiau nei 15 hektarų, ūkininkai užtikrina, kad nuo 2015 m. sausio 1 d. plotas, atitinkantis bent 5 % tos valdos ariamosios žemės, yra ekologiniu požiūriu svarbi vietovė (Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 1 dalis).

4 Tarp skirtingų plotų, kuriuos valstybės narės gali laikyti ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis, yra plotai, kuriuose auga trumpos rotacijos želdiniai, ir nenaudojamos mineralinės trąšos ir (arba) augalų apsaugos produktai (Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 2 dalies g punktas).

5 Siekiant užtikrinti veiksmingą ir nuoseklų ekologiniu požiūriu svarbių vietovių sukūrimą, kartu atsižvelgiant į valstybių narių specifinius ypatumus, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl vietovių pripažinimo ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis išsamesnių kriterijų nustatymo (Pagrindinio reglamento 45 konstatuojamoji dalis). Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 9 dalies a punkte numatyta, kad Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, nustatančius papildomus kriterijus, kuriuos turi atitikti šio straipsnio 2 dalyje nurodytų rūšių plotai – tarp jų nurodomi plotai, apsodinti pirma nurodytais trumpos rotacijos želdiniais – kad juos būtų galima laikyti ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis.

6 Remdamasi šiais įgaliojimais 2014 m. kovo 11 d. Komisija priėmė Deleguotąjį reglamentą (ES) Nr. 639/2014, kuris papildė Pagrindinį reglamentą (OL L 181, 2014, p. 1, toliau – Deleguotasis reglamentas).

7 Deleguotajame reglamente Komisija apibrėžė tam tikroms ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis taikomus papildomus kriterijus. Kiek tai susiję su trumpos rotacijos želdiniais apželdintomis vietovėmis, kuriose nenaudojamos mineralinės trąšos ir (arba) augalų apsaugos produktai, Komisija patikslino, kad valstybės narės pateikia sąrašą, sudarytą pagal Pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies c punktą, rūšių, iš jo pasirinkdamos rūšis, kurios yra tinkamiausios ekologiniu požiūriu, taigi nesirinkdamos akivaizdžiai nevietinių rūšių (Deleguotojo reglamento 45 straipsnio 8 dalis).

1 — [1] Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

8 Paskelbus Deleguotąjį reglamentą, Vengrija pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme, prašydama panaikinti minėto reglamento 45 straipsnio 8 dalį tiek, kiek joje numatyta, kad pasirenkamos tik tos trumpos rotacijos želdinių rūšys, kurios yra tinkamiausios ekologiniu požiūriu, taigi nesirenkant akivaizdžiai nevietinių rūšių (toliau – ginčijamas apribojimas).

Procesas ir šalių reikalavimai

9 Vengrija pareiškė šį ieškinį; jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. rugsėjo 15 d.

10 Vengrija Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti Deleguotojo reglamento 45 straipsnio 8 dalies pirmą sakinį tiek, kiek jame numatyta: „remdamosi pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 2 dalies c punktą nustatytu sąrašu, iš jo pasirinkdamos rūšis, kurios yra tinkamiausios ekologiniu atžvilgiu, taigi nesirinkdamos akivaizdžiai nevietinių rūšių“

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

11 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš Vengrijos bylinėjimosi išlaidas.

12 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Per 2015 m. gruodžio 2 d. teismo posėdį buvo išklausytos šalių kalbos ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

Dėl esmės

13 Vengrija iš esmės mano, kad priimdama ginčijamą apribojimą Komisija: pirma, viršijo savo įgaliojimus ir nepagrįstai apribojo valstybių narių diskreciją; antra, atsižvelgė į Pagrindiniam reglamentui prieštaraujančius kriterijus; trečia, piktnaudžiavo valdžia; ketvirta, pažeidė teisinio saugumo principą; penkta, pažeidė nediskriminavimo principą; šešta, pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principą; septinta, pažeidė teisės į nuosavybės apsaugos principą; aštunta, pažeidė pareigą motyvuoti.

Dėl Komisijos įgaliojimų ir valstybių narių diskrecijos ribų viršijimo

14 Vengrija iš esmės mano, jog tai, kad Komisija nustatė ginčijamą apribojimą, yra neteisėta, nes ji viršijo jai Pagrindiniu reglamentu suteiktus įgaliojimus ir valstybių narių galimybę rinktis medžių rūšis, kurios gali būti priskiriamos prie trumpos rotacijos želdinių, atitinkančių ekologinės svarbos kriterijus, padarė tik teorinę. Vengrijos manymu, Komisijai suteiktų įgaliojimų formuluotė yra plati tikriausiai todėl, kad plotai, dėl kurių ji įgaliota apibrėžti kriterijus, ypač nevienodi. Iš to negalima daryti išvados, kad Komisija turi plačią diskreciją. Teisė rinktis medžių, kurie gali būti naudojami, rūšis priklauso valstybių narių kompetencijai ir diskrecijai, suteiktoms pagal Pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalies k punktą ir 2 dalies c punktą bei Deleguotojo reglamento 55 konstatuojamąją dalį. Ši kompetencija ir ši diskrecija neleidžia naudotis įgaliojimais, kuriais Komisija pasinaudojo šioje byloje. Ginčijamu apribojimu buvo panaikinta valstybių narių vertinimo diskrecijos prasmė. Tačiau Komisija nesutinka, kad priimdama ginčijamą apribojimą ji peržengė jai pagal Pagrindinį reglamentą suteiktus įgaliojimus.

15 Atsižvelgiant į šiuos kaltinimus, pažymėtina, kad Pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalies k punkte trumpos rotacijos želdiniai apibrėžiami kaip „plotai, apsodinti tais KN kodu 0602 90 41 žymimų ir valstybių narių nustatytinų rūšių medžiais, [prie kurių] priskiriami sumedėję daugiamečiai augalai, šakniastiebiai arba atžalos, likę žemėje po derliaus nuėmimo, ir kitą sezoną išdygstantys nauji daigai“, ir nurodyta, kad valstybės narės nustato ilgiausią derliaus ciklą. Be to, Pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies c punkte numatyta, kad valstybės narės „nustato medžių rūšis, kurios priskiriamos [prie]trumpos rotacijos želdini[ų], ir nustato maksimalų tų medžių rūšių derliaus ciklą, kaip nurodyta [Pagrindinio reglamento 4 straipsnio] 1 dalies k punkte“.

16 Be to, pagal Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 9 dalies a punktą Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus; jais nustatomi papildomi kriterijai, kuriuos turi atitikti to paties reglamento 46 straipsnio 2 dalyje nurodytų rūšių plotai, kad juos būtų galima laikyti ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis. Remiantis pastarąja nuostata, valstybės narės ne vėliau kaip 2014 m. rugpjūčio 1 d. nusprendžia, ar vienas, ar keli iš minėtame straipsnyje nurodytų plotų laikomi ekologiniu požiūriu svarbia vietove. Taigi, Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 9 dalies a punktas suteikia Komisijai teisę apibrėžti kriterijus, skirtus nustatyti plotus, kuriuose auga trumpos rotacijos želdiniai, kuriuose nenaudojamos mineralinės trąšos ir (arba) augalų apsaugos produktai, ir kurie laikomi ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis.

17 Pagrindinio reglamento 45 konstatuojamoje dalyje, kurioje patikslinami Komisijai suteiktų įgaliojimų motyvai, nurodyta, kad „siekiant užtikrinti veiksmingą ir nuoseklų ekologiniu požiūriu svarbių vietovių sukūrimą, kartu atsižvelgiant į valstybių narių specifinius ypatumus, Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti tam tikrus aktus dėl vietovių pripažinimo ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis išsamesnių kriterijų nustatymo, kitų rūšių ekologiniu požiūriu svarbių vietovių pripažinimo, tam tikroms ekologiniu požiūriu svarbių vietovių rūšims taikytinų perskaičiavimo ir svorinių koeficientų nustatymo, taisyklių, reglamentuojančių valstybių narių atliekamą dalies ekologiniu požiūriu svarbios vietovės įgyvendinimą regionų lygiu, [taisyklių, reglamentuojančių pareigos ekologiniu požiūriu svarbias vietoves laikyti šalia esančių valdų, kolektyvinio įgyvendinimo, apibrėžimo], valstybių narių apibrėžtų kriterijų, kuriais remiantis būtų nustatytas toks buvimas šalia, sistemos nustatymo, taip pat dėl miško ir žemės ūkio paskirties žemės santykio apskaičiavimo metodų nustatymo“.

18 Pagal Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 9 dalies a punktą Komisija priėmė ginčijamą apribojimą; juo nustatomas papildomas kriterijus, kuriuo vadovaujantis vietovė gali būti pripažinta ekologiniu požiūriu svarbia vietove. Iš tikrųjų ginčijamu apribojimu neleidžiama rinktis nevietinių trumpos rotacijos želdinių, kurie auga ekologiniu požiūriu svarbiose vietovėse, rūšių. Taigi, pagal Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 2 dalies g punktą ir taikant ginčijamą apribojimą trumpos rotacijos želdiniais apželdintas plotas laikomas ekologiniu požiūriu svarbia vietove, jeigu jame nenaudojamos mineralinės trąšos ir (arba) augalų apsaugos produktai, o želdiniai yra vietinės kilmės.

19 Priimdama ginčijamą apribojimą Komisija neviršijo savo įgaliojimų. Iš tiesų pagal Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 9 dalies a punktą ji įtvirtino naują kriterijų, kad nustatytų, kokius Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 2 dalyje nurodytus plotus galima laikyti ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis. Nei Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 9 dalies a punkte, nei kitose to paties reglamento nuostatose nenumatyta, kad minėtas kriterijus negali būti taikomas rūšiai, kuria gali būti apželdinta. Be to, dėl 31 ir paskesniuose punktuose nurodytų motyvų ginčijamas apribojimas padeda veiksmingai ir nuosekliai sukurti ekologiniu požiūriu svarbias vietoves, atsižvelgiant į šių vietovių biologinės įvairovės apsaugos tikslą.

20 Be to, priimdama ginčijamą apribojimą Komisija nepažeidė valstybių narių kompetencijos ir diskrecijos apibrėžti medžių rūšis, kuriomis galėjo būti apželdinta siekiant suformuoti trumpos rotacijos želdinių plotus.

21 Iš tiesų Pagrindinis reglamentas ir pirmiausia jo 4 straipsnio 1 dalies k punktas ir 2 dalies c punktas nesuteikia valstybėms narėms išimtinės kompetencijos rinktis medžių rūšių, kurios gali būti naudojamos kuriant ekologiniu požiūriu svarbias vietoves. Kaip savo rašytinėse pastabose teisingai nurodė Komisija, nors valstybės narės ir gali parengti trumpos rotacijos želdinių plotams taikomą medžių rūšių sąrašą, į jį galima įtraukti tik medžių rūšis, kurios atitinka Pagrindiniame reglamente numatytas sąlygas ir Komisijos įgyvendinant savo įgaliojimus nustatytus papildomus kriterijus dėl priskyrimo prie ekologiniu požiūriu svarbių vietovių.

22 Be to, ginčijamas apribojimas neapriboja valstybių narių diskrecijos tiek, kad ji turėtų tik simbolinę reikšmę, ir praktikoje nepanaikina jo prasmės. Iš tiesų Vengrija neginčijo Komisijos teiginio, kad iš valstybių narių pagal Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 8 dalį padarytų pranešimų matyti, jog juose buvo daroma nuoroda į vietines medžių rūšis, siekiant suformuoti trumpos rotacijos želdinių plotus, kurie būtų laikomi ekologiniu požiūriu svarbiomis vietovėmis. Iš šių pranešimų matyti, kad 18 valstybių narių ir kitų dviejų valstybių narių regionai iš viso pasirinko 19 medžių rūšių, kurios leis sukurti ekologinės svarbos vietoves, apželdintas trumpos rotacijos želdiniais. Valstybės narės pranešė apie rūšis, kurios atitinka tiek Pagrindiniame reglamente, tiek pagal ginčijamą apribojimą nustatytas sąlygas. Be to, Komisija teigė, kad beveik 75 % valstybių narių, įskaitant Vengriją, yra medžių rūšių, kurios leidžia sukurti trumpos rotacijos želdiniais apželdintus plotus, galimus priskirti prie ekologinių požiūriu svarbių vietovių. Pagal Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 8 dalį pateiktame pranešime Vengrija nurodė penkias medžių rūšis, kurios naudojamos formuojant trumpos rotacijos želdinių plotus, būtent tuopą, gluosnį, alksnį, uosį ir klevą.

23 Be to, Vengrija pakankamai nepagrindžia savo argumento, kad valstybių narių vertinimo diskrecija prarado prasmę, nes jokia vietinė medžio rūšis nėra ekonomiškai pelninga. Iš tiesų Vengrija nenurodo, kuo remdamasi teigia, kad pelningumas yra veiksnys, į kurį, nustatant naujus ekologiniu požiūriu svarbių vietovių nustatymo kriterijus, turi būti atsižvelgta, juo labiau kad dėl trumpos rotacijos želdinių Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog 5 % žemės valdos, kuri turi būti skirta siekiant įvykdyti ekologinį įsipareigojimą, neprivalo būti ariamos žemės plote. Be to, bet kuriuo atveju Vengrija nepateikė įrodymo, kad vietinių medžių rūšys, skirtos suformuoti trumpos rotacijos želdinių plotui, nėra ekonomiškai pelningos.

24 Pirma pateiktų vertinimų nepaneigia Vengrijos nurodoma Deleguotojo reglamento 55 konstatuojamoji dalis. Iš tiesų šioje konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad „trumpos rotacijos želdiniams auginti reikia mažiau medžiagų, todėl tai netiesiogiai padeda saugoti biologinę įvairovę“ ir kad „[t]uo tikslu valstybės narės turėtų nustatyti tokios rūšies ekologiniu požiūriu svarbioms vietovėms taikomas sąlygas: sudaryti medžių, kuriuos galima auginti, rūšių sąrašą ir nustatyti medžiagų naudojimo taisykles“. Taigi ši konstatuojamoji dalis iš principo susijusi su medžiagomis. Be to, ji negali būti viršesnė nei Pagrindinio reglamento 46 straipsnio 9 dalies a punktas arba Deleguotojo reglamento, kuriame nustatytas ginčijamas apribojimas, 45 straipsnio 8 dalis. Vengrija su tuo netiesiogiai sutinka, nes ieškinyje nurodo, kad „priešingai nei straipsnių nuostatos, konstatuojamosios dalys neturi privalomosios teisinės galios“. Pagaliau tiek, kiek minėtoje konstatuojamoje dalyje pripažįstama valstybių narių kompetencija, pažymėtina, kad dėl pirma 21 punkte nurodytų motyvų Komisijai nedraudžiama priimti ginčijamo apribojimo. Taigi ši konstatuojamoji dalis negali paveikti prieš tai padarytų vertinimų.

25 Dėl prieš tai nurodytų motyvų Vengrijos kaltinimus, kad priimdama ginčijamą apribojimą Komisija viršijo savo įgaliojimus ir nepagrįstai apribojo valstybių narių vertinimo diskreciją, reikia atmesti.

Dėl atsižvelgimo į rūšis, kurios yra tinkamiausios ekologiniu požiūriu, ir draudimo rinktis nevietines rūšis

26 Vengrija mano, kad įtraukdama ribojančią sąlygą, kurioje vartojama frazė „ekologiniu požiūriu tinkamiausios rūšys“, Komisija priėmė poziciją, kuri pagal Pagrindinį reglamentą neleidžiama ir kuri vargu ar atitinka jo bendrą idėją. Be to, Vengrija ginčija tai, kad tik vietinės rūšys gali būti laikomos

tinkamomis ekologinio intereso požiūriu. Nevietinių rūšių nesirinkti galima tik tuomet, jei ekologiniu požiūriu naudingais būtų laikomi tik plotai, kurie tiesiogiai daro įtaką biologinei įvairovei. Tačiau pastaroji pozicija būtų moksliškai netiksli ir neatitiktų Pagrindinio reglamento. Draudimas rinktis nevietines rūšis remiantis „rūšių, kurios yra tinkamiausios ekologiniu požiūriu," kriterijumi yra akivaizdi vertinimo klaida.

27 Dėl atsižvelgimo į ekologiniu požiūriu tinkamiausias rūšis, siekiant trumpos rotacijos želdiniais apsodintą vietovę pripažinti ekologiniu požiūriu svarbia vietove, primintina, kad BŽŪP srityje Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją, kiek tai susiję su tikslų apibrėžimu ir tinkamų veiklos priemonių pasirinkimu. Darytina išvada, kad Sąjungos teismo atliekama kontrolė turi apsiriboti nagrinėjimu, ar institucijos, naudodamosi savo įgaliojimais, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais arba ar jos akivaizdžiai neperžengė savo diskrecijos ribų (žr. 2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, T-257/07, EU:T:2011:444, 84 ir 85 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

28 Be to, Pagrindinio reglamento 44 konstatuojamoje dalyje nurodyta:

„turėtų būti nustatomos ekologiniu požiūriu svarbios vietovės, visų pirma siekiant apsaugoti ir gerinti ūkių biologinę įvairovę. Todėl ekologiniu požiūriu svarbias vietoves turėtų sudaryti vietovės, kurios turi tiesioginės įtakos biologinei įvairovei, pavyzdžiui, pūdymui palikta žemė, kraštovaizdžio elementai, žemės pylimai, apsauginės juostos, įveisto miško plotai ir žemės ūkio ir miškininkystės plotai, arba kurios turi netiesioginės įtakos biologinei įvairovei dėl sumažėjusio medžiagų naudojimo ūkyje, pavyzdžiui, plotus, kuriuos sudaro tarpiniai pasėliai ir žieminė žalioji danga <...>"

29 Taigi, turėtų būti nustatomos ekologiniu požiūriu svarbios vietovės, siekiant apsaugoti ir gerinti ūkių biologinę įvairovę.

30 Atsižvelgdama į rūšis, kurias ji laiko tinkamiausiomis ekologiniu požiūriu, t. y. į rūšis, kurios yra tinkamiausios siekiant išlaikyti natūralios gamtinės aplinkos pusiausvyrą arba išlaikyti aptariamos vietovės ekosistemą, Komisija pasirinko kriterijų, kuris leidžia apsaugoti biologinę įvairovę. Iš tiesų vietovės natūralios gamtinės aplinkos pusiausvyros išsaugojimas renkantis rūšis padeda išsaugoti biologinę įvairovę ūkio valdoje, nes kliudo ją pakeisti. Taigi Komisija, atsižvelgdama į rūšis, kurios ekologiniu požiūriu yra tinkamiausios siekiant apibrėžti ekologiniu požiūriu svarbią vietovę, kaip tai suprantama pagal Pagrindinį reglamentą, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos. Tai, kad buvo atsižvelgta į minėtą kriterijų, neprieštarauja Pagrindiniam reglamentui arba jo idėjai.

31 Dėl Vengrijos teiginio, kad tik vietinės rūšys yra tinkamiausios ekologiniu požiūriu, pažymėtina, kad Komisija, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, galėjo manyti, kad medžių rūšys, kurios, priešingai nei trumpos rotacijos želdiniai, akivaizdžiai nėra vietinės, neleidžia užtikrinti, jog apsaugos arba pagerins jomis apželdintų vietovių biologinę įvairovę. Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 28 punkte, ekologiniu požiūriu svarbios vietovės tikslas – apsaugoti arba pagerinti vietovių biologinę įvairovę. Minėtų vietovių biologinės įvairovės apsauga apima jų natūralios aplinkos apsaugą. Tačiau tai, kad Komisija nustatė įpareigojimą sodinti vietinių rūšių želdinius, padės išsaugoti minėtą aplinką, vadinasi, ir nagrinėjamų vietovių biologinę įvairovę. Iš tiesų, rūšis laikoma vietine, kai ji regione auga natūraliai ir nėra į jį importuota. Atvirkščiai, apželdinimas rūšimis, kurios akivaizdžiai nėra vietinės, nebūtinai padeda išsaugoti natūralią aplinką arba žemės ūkio plotų ekosistemą, be to, Vengrija nepateikė jokio įrodymo, kuris leistų daryti išvadą, jog nagrinėjamu atveju nevietinės medžių rūšys padės išsaugoti arba pagerinti šių vietovių biologinę įvairovę. Taigi Komisija, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos ir nepažeisdama Pagrindinio reglamento, galėjo nustatyti, kad ekologiniu požiūriu svarbiose vietovėse, kurios apželdintos trumpos rotacijos želdiniais, gali būti sodinamos tik vietinės rūšys.

32 Vengrija taip pat mano, kad pirmiausia kreipdama dėmesį į vietoves, dėl ko, priėmus ginčijamą apribojimą, tiesiogiai daromas poveikis biologinei įvairovei, Komisija atsisakė Pagrindinio reglamento 44 konstatuojamoje dalyje nurodyto antrojo požiūrio, pagal kurį biologinė įvairovė taip pat gali būti skatinama panaudojant vietoves, kurios daro netiesioginę įtaką, tačiau šio Deleguotojo reglamento konstatuojamose dalyse arba atsiliepime į ieškinį aiškiai nenurodoma tokio pasirinkimo priežasties. Komisija ginčija šiuos argumentus.

33 Iš Pagrindinio reglamento (žr. šio sprendimo 28 punktą) 44 konstatuojamosios dalies matyti, kad ekologiniu požiūriu svarbias vietoves turi sudaryti zonos, kurios daro tiesioginį arba netiesioginį poveikį biologinei įvairovei, neteikiant pirmenybės nė vienam iš šių dviejų pasirinkimų.

34 Šioje byloje ginčijamu apribojimu siekiama sukurti ekologiniu požiūriu svarbias vietoves, atsižvelgiant į jų tiesioginį poveikį biologinei įvairovei, o tai, siekiant sukurti trumpos rotacijos želdiniais apsodintas ekologiniu požiūriu svarbias vietoves, įpareigoja naudoti vietines rūšis.

35 Šis Komisijos pasirinkimas negali būti laikomas prieštaraujančiu Pagrindinio reglamento idėjai, nes jame numatyta galimybė imtis priemonių, kurios tiesiogiai darytų poveikį biologinei įvairovei. Įgyvendindama savo diskreciją Komisija galėjo nuspręsti pasirinkti priemonę, kuri darytų tiesioginį poveikį biologinei įvairovei. Be to, darant minėtą pasirinkimą nereikėjo pateikti ypatingo išaiškinimo dėl apribojimo, kuris daro netiesioginį poveikį, nes, viena vertus, nėra teikiama pirmenybė nė vienai galimybei, kuri gali būti pasirinkta, ir, kita vertus, nagrinėjamu atveju valstybėse narėse, pirmiausia Vengrijoje, yra vietinių medžių rūšių, kurios gali būti laikomos trumpos rotacijos želdiniais (žr. šio sprendimo 22 punktą). Taigi Vengrijos kaltinimą, grindžiamą tuo, kad Komisija pasirinko kriterijų, kuris tiesiogiai skatina biologinę įvairovę, reikia atmesti.

36 Atsižvelgiant į visus nurodytus motyvus, Vengrijos kaltinimus, pagal kuriuos ginčijamas apribojimas grindžiamas netinkamu kriterijumi ir jį nustatant padaryta akivaizdi vertinimo klaida, reikia atmesti. (Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Vengrijos bylinėjimosi išlaidas.

Prek Labucka Kreuschitz

Paskelbta 2016 m. birželio 1 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.